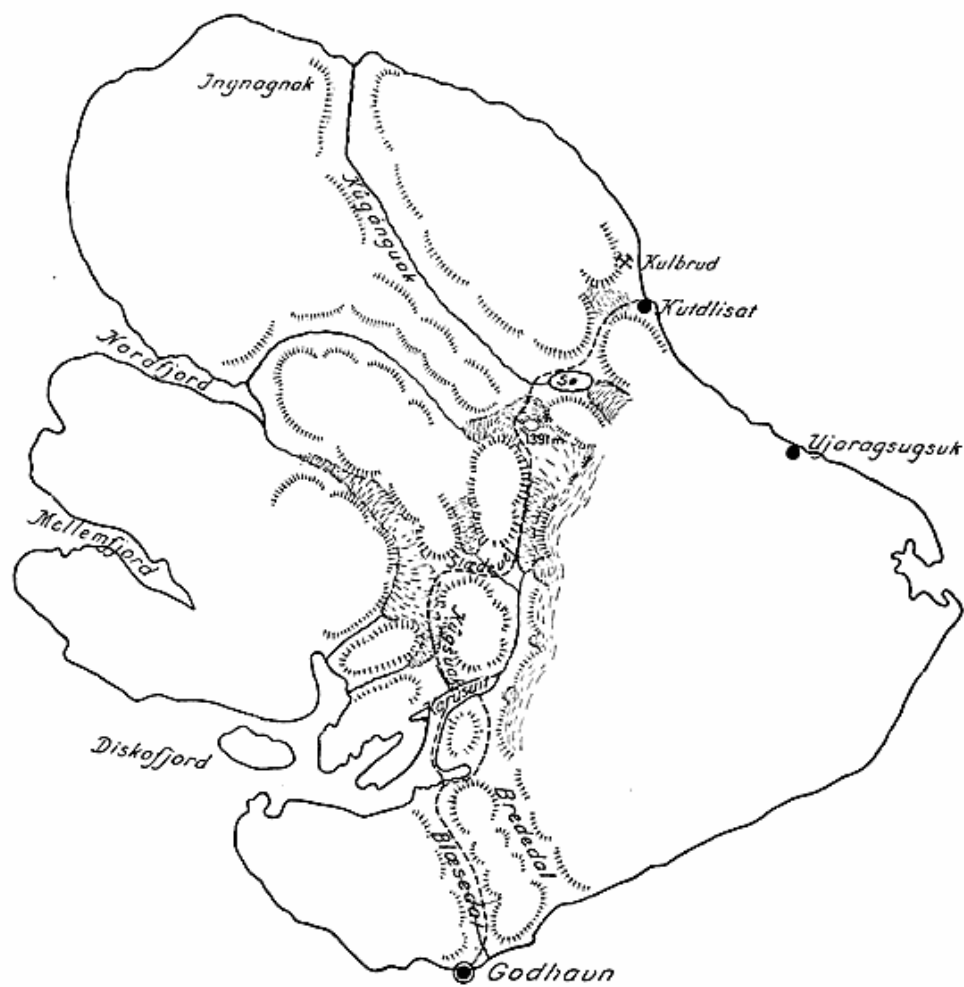

Mindre Meddelelser.

Tværs over Disko.

I Sommeren 1932 foretog jeg for Geodætisk Institut Kortlægning i det Indre af Disko, der er saa godt som ukendt. Magister Porsild i Godhavn fortalte mig, at Grønlænderne tidligere havde foretaget Slæderejser fra Godhavn til Kutdlisat tværs over Landet, men at ingen kendte Vejen mere.

Øen Disko ca. 1:900,000.

Under Opmaalingen var min Opmærksomhed henvendt paa, hvor en saadan Slædevej kunde tænkes at have gaaet, og jeg kom til det Resultat, at Kugsuak Dalen ved Karusuit sandsynligvis var Adgangen fra Disko Fjord; senere fandt jeg Køremærker, d. v. s. mindre Sten anbragt ovenpaa meget store, i en Dal, der mod S.V. fører ud til en stor Bræ, som atter fører ud til Kugsuak Dalen. Køremærkerne viste mod Nord, og ved at følge dem fandt jeg først en Teltring, senere flere og et enkelt Sted ca. 50; Mærkerne førte ud til en Bræ, som jeg havde udset mig som Vej til en Nunatak i Indlandsisen, fra hvilken jeg vilde maale. Her fandt jeg en Varde, som, hvad jeg senere fik opklaret, var rejst af Magister Porsild.

Fra denne Nunatak, Højde 1391 m, har man Udsigt over omtrent hele Disko.

I Nord fører en Bræ til en stor Dal, Kûganguak, der kommende fra Øst gaar mod N.V. til Ingnagnak paa Nordkysten. Ad denne Bræ og i Dalens øverste Ende mod Øst tænkte jeg mig Slædevejens Fortsættelse, hvilket senere blev bekræftet. Mod Vest er Landet vildt og forrevet. Fra Indlandsisen her løber en Bræ sammen med 6 andre store Bræer ud i en stor Dal, der gaar mod N.V., V. og S.V. til Nordfjord. Da Landet falder mod Syd, ser man herfra Fjældene ved Mellemfjord og Diskofjord, og man ser Diskobugten ligesom gennem en Tragt over Kuanersuit og Brede-dalen. I Øst hæver Indlandsisen sig til en Højde af ca. 1700 m og spærrer af for Udsigten.

Mit Arbejde i det Indre afsluttede jeg med en Tur tværs over Disko fra Kugsuak Dalen mod Nord ad en Bræ ca. 40 km ind i Landet, herfra mod Øst til Kûganguak Dalens øverste Ende, hvor jeg ventede at finde og fandt Slædevejens Fortsættelse og fulgte denne til Kutdlisat.

Kûganguak Dalens øverste Ende gaar mod Øst, er ret bred og flad og inderst inde ved Foden af en Bræ findes en stor Sø. Her i Dalen fandt jeg saa atter Køremærker og Teltringe og saa tæt paa hinanden, at jeg ikke kunde tage fejl af Ruten, der fører op til Nordsiden af Søen; herfra mod Nord opover et meget ujævnt Terrain til en stor, flad Strækning, et Pas, og videre til Kutdlisat Bræen. Nedturen ad Bræen foregik i Taage, saa mit eneste Indtryk af den er, at den er stejl og vanskelig at færdes paa, men til Gengæld er det ogsaa den eneste Del af Turen, der frembyder større Vanskeligheder.

Nogen praktisk Betydning i Nutiden har Vejen næppe, da der ingen Jagtmuligheder er i det Indre, men det er dog interessant at have faaet bekræftet de gamle Overleveringer om en saadan Vej.

V. Jensen-Aaris,
Overofficiant ved Geod. Inst.

Tysk Ekspedition til Vatnajökull 1932.

Dr. Helmut Verleger og Dr. Max Keil har med Skeiðarárjökull som Udgangspunkt foretaget flere Rejser paa Vatnajökull dels i Retning af Kverkfjöll og dels til Snæfell. Vejrforholdene var yderlig slette, og Resultatet af Arbejdet ringere end ventet. (*Polar Record 1933*).

Cambridge-Ekspeditionen til Vatnajökull 1932.

I Aarene efter Krigen er der udgaaet over 20 Ekspeditioner fra engelske Universiteter af en særlig Type, som man maaske kunde kalde Stu-